

ชื่อพื้นเมือง :

ไม้ต้นขนาดใหญ่ ลำต้นตั้งตรงสูงได้ถึง 30 เมตร ผลัดใบในฤดูร้อน เปลือกเรียบหรือแตกเป็นร่องตื้นเล็ก ๆ สีเทา โคนต้นมักเป็นพุ่มต่ำ ๆ ใบ เป็นใบเดี่ยว ต้นเล็กจะมีใบใหญ่มาก โคนใบมน ปลายใบแหลม ยาวประมาณ 25-30 ซม. กว้างเกือบเท่าความยาวเนื้อใบสากคาย สีเขียวเข้ม ด้านหลังใบสีอ่อนกว่า ถ้าขยี้ใบสดจะมีสีแดงจ้ำ และเปลี่ยนเป็นสีเขียวคล้ำ ดอก เป็นช่อใหญ่หลวม ๆ ตามปลายกิ่ง ดอกมีขนาดเล็กสีขาวนวล ร่วงง่ายเกสรผู้ 5 อัน ผล แห้ง เป็นกระเปาะค่อนข้างกลม วัดเส้นผ่านศูนย์กลางประมาณ 2 ซม.เปลือกแข็งภายในโป่งมีเมล็ด 1-3 เมล็ด พบทั่วไปตามป่าผลัดใบทางภาคเหนือที่ระดับความสูง 500 เมตรลงมา

ข้อมูลอ้างอิง : ไข่มอน การ์ดเนอร์ ฟินดา สิทธิสุนทร กองกานดา ชยามฤต, ไม้ป่าภาคใต้ - พิมพ์ครั้งที่ 1.- กรุงเทพฯ: โครงการจัดพิมพ์คบไฟ. 2559 792 หน้า.

ภาพประกอบ : http://www.qsb.org/database/botanic_book%20full%20option/search_detail.asp?botanic_id=856